

ZŠ SNW KUNŽAK

KRIZOVÝ PLÁN

SYNDROM

CAN

KRIZOVÝ PLÁN - SYNDROM CAN

součást Minimálního preventivního programu na školní rok: 2018/2019

Jak rozpoznat, že je dítě týráno?

1. Týrané dítě je většinou stísněné, nemá zájem o dění kolem sebe.
2. V kontaktu s dospělými má zvýšenou opatrnost.
3. Projevuje úzkost a vyděšené reakce v přítomnosti konkrétních osob nebo v situaci, kdy je dítě s dospělým samo.
4. Vyhýbá se školním a mimoškolním aktivitám a dává rádo najevo lhostejné postoje, výroky typu „mně je to jedno“. Nebo naopak projevuje agresi na sebemenší podněty, napadá a šikanuje vrstevníky.
5. Ve škole se týrané dítě těžko soustředí, začne mít problémy s prospěchem, utíká za školu nebo se bojí odejít ze školy domů.
6. Voláním o pomoc bývá také odmítání jídla, sebepoškozování a v neposlední řadě i samotné útěky z domova.
7. A další neobvyklé chování dítěte

Případ zneužívání nebo týrání dítěte většinou učitel zjistí jedním ze čtyř způsobů:

1. přímé přiznání dítěte, které je zneužíváno nebo týráno
2. oznámení jinou osobou
3. změnou a znaky v chování dítěte
4. zpozorováním zranění u dítěte

Postup při podezření na týrání dítěte

Postupy konzultujte s ředitelem nebo jeho zástupcem

1. Předem naplánovat, kdy a kde si učitel s dítětem popovídá.
2. Předem si rozmyslet, které otázky bude učitel klást.
3. Předem si rozmyslet, co uděláte po pohovoru s dítětem, takže to můžete dítěti také při setkání již sdělit.
4. Naslouchejte: dítě potřebuje, abyste mu pozorně naslouchali. Všechno, co řekne, berte vážně.
5. Kladte minimum otázek a nikdy dítě při odpovědích neinspirujte. Zavádějící otázky mohou vést k tomu, že pozdější svědectví u soudu bude zkreslené.
6. Reagujte klidně: jestliže dáte najevo silné emoce, můžete dítě vystrašit a vyvolat v něm pocit viny.
7. Ujistěte dítě o jeho nevině: že je nikdo nebude obviňovat, že to, co se stalo, je jeho vina.
8. Pokuste se problém společně s dítětem formulovat, jestliže si nejste jistí, co se dítě snaží sdělit.
9. Používejte při rozhovoru stejné výrazy, které běžně dítě používá (například části těla) – jestliže dítě ucítí, že váháte použít určité výrazy, může také váhat, nebo odmítné hovořit úplně.
10. Jakmile ukončíte rozhovor s dítětem, **zapište** všechno, co jste slyšeli. Je důležité zaznamenat nejen to, co dítě říkalo, ale také, jak se při tom chovalo a jak se vyjadřovalo. Je vhodné mluvit s dítětem v přítomnosti jiného učitele, takže záznam z rozhovoru bude autentický a objektivní.

11. Snažte se dítě přesvědčit, že je správné celou věc oznámit. Vysvětlete dítěti, jaký bude další postup.

Pokud máme podezření, že je dítě týráno, je potřeba se obrátit na Policii ČR. Konzultovat problém s oddělením sociálně-právní ochrany dětí, lékařem, PPP. **Nekontaktujeme na prvním místě rodiče.**

Všechny postupy řešení jsou individuální, v jednotlivých případech postupujeme podle momentální situace a závažnosti případu, vždy ale se souladem s Metodickým doporučením MŠMT a MPP.

Se všemi postupy je seznámen ředitel školy nebo jeho zástupce, který postupy schvaluje.

Datum, podpis ŠMP: 11. 9. 2019, Mgr.Hana Chrstošová, ŠMP

Schválil ředitel školy: Mgr.Eva Krafková